NN 96/2021 (1.9.2021.), Rješenje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-56/21-6 od 22. srpnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1749

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članice vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., kojeg zastupaju odvjetnici, svaki pojedinačno, iz Odvjetničkog ureda B., D. & P., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe G. B., B., koju zastupa opunomoćenik D. Š., odvjetnik iz Z., radi obnove spora okončanog presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-515/18-12 od 17. srpnja 2020., u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 22. srpnja 2021.

riješio je

I. Prijedlog za obnovu upravnog spora se odbacuje.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška upravnog spora.

IV. Ovo rješenje objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za obnovu upravnog spora okončanog uvodno označenom presudom ovoga Suda, kojom je odbijen njegov tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-03/16-11/263, urbroj: 376-10-18-20 od 14. studenoga 2018. Navedenim rješenjem tuženika, donesenim povodom zahtjeva zainteresirane osobe, utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na izrijekom opisanim nekretninama, na kojima ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI, uz utvrđenje da zainteresirana osoba ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta.

2. Prijedlog za obnovu spora tužitelj temelji na odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), pri čemu se opširno osvrće na razloge zbog kojih smatra da otkaz Ugovora o osnivanju prava služnosti na javnim površinama T 45-125/2010 od 21. prosinca 2010. (dalje: Ugovor o služnosti) predstavlja prethodno pitanje u ovoj stvari. U bitnom, navodi da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: 88 Pž-3717/2018-7 od 26. listopada 2020., utvrđeno da je otkaz Ugovora o služnosti neosnovan i bez pravnog učinka, čime je o pitanju nezakonitosti otkaza predmetnog ugovora, odnosno pitanju postojanja drugog prava temeljem kojeg tužitelj G. B. plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine, kao glavnom pitanju, nadležni sud donio pravomoćnu odluku koja je suprotna odluci ovog Suda i tuženika, a upravo je takva odluka ovoga Suda o prethodnom pitanju utjecala na donošenje presude. Smatra da je ovaj Sud pogrešno zaključio kako je Ugovor o služnosti valjano otkazan, te da stoga između tužitelja i G. B. ne postoji drugo pravo koje bi bilo zapreka donošenju rješenja. Time je, posljedično, Sud pogrešno razriješio prethodno pravno pitanje o kojem je izravno ovisila odluka o pravima i obvezama stranaka. Osvrće se na odredbe članka 27 i 29. Zakona o elektroničnim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK), zaključujući da pravo puta može stupiti na mjesto temelja za utvrđenje infrastrukturnog operatora samo ako ne postoji drugo pravo korištenja (ovdje Ugovor o služnosti). Upire i na članak 8. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17. – dalje: Pravilnik) te se poziva na stajališta ovog Suda izraženih u primjeni citirane odredbe. Smatra kako je opisanim pristupom utvrđivanja presudnih činjenica od kojih je ovisila i sama odluka o meritumu spora, Sud povrijedio i odredbe članka 14. stavka 2., 19. stavka 2. i 29. Ustava Republike Hrvatske te članka 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Nastavno iscrpno iznosi i druge razloge zbog kojih smatra da je njegov prijedlog za obnovu osnovan te, slijedom svega navedenog, predlaže Sudu da dopusti obnovu spora i presudu, poslovni broj: UsII-515/18-12 od 17. srpnja 2020., stavi izvan